

Марина Володимирівна Русяєва

Трансформація методики викладання сольфеджіо в умовах цифровізації музичної освіти

УДК 78.01:78.07:004

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-4.15>

Марина Володимирівна Русяєва
кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри теоретичної,
музично-інструментальної
та вокальної підготовки
Державного закладу
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського»
ORCID: 0000-0003-2774-1696

Стаття надійшла у редакцію: 12.10.2025

Стаття прийнята: 10.11.2025

Опубліковано: 22.12.2025

Сучасні процеси цифровізації освіти зумовлюють необхідність оновлення традиційних підходів до музичної педагогіки, зокрема у викладанні сольфеджіо. Метою дослідження є аналіз трансформації методики викладання сольфеджіо в умовах цифрових змін та визначення шляхів гармонійного поєднання інноваційних і класичних підходів у музичній освіті.

Методологія дослідження спирається на системний та міждисциплінарний підходи, що передбачають застосування комплексу методів: аналізу й узагальнення наукової літератури з музичної педагогіки та цифровізації освіти; порівняння традиційних і сучасних методик викладання; контент-аналізу освітніх платформ та мобільних застосунків; педагогічного спостереження, а також анкетування студентів і викладачів музичних закладів.

Результати дослідження доводять, що цифрові технології суттєво розширюють можливості викладання сольфеджіо. Використання інтерактивних платформ, спеціалізованих програм, мобільних застосунків і засобів відеоаналізу сприяє формуванню слухових навичок, розвитку ритмічного відчуття, аналітичного мислення та підвищенню пізнавальної мотивації студентів. Цифрові ресурси відкривають можливості для індивідуалізації освітнього процесу, забезпечення дистанційного та змішаного навчання, створення інтерактивних навчальних середовищ. Водночас дослідження підтвердило, що повна відмова від класичних методів є недоцільною: традиційні форми сольфеджіо забезпечують фундаментальність музичної підготовки та розвиток глибокого музичного мислення.

Наукова новизна полягає у виявленні інтеграційних моделей викладання сольфеджіо, які поєднують традиційні академічні практики та цифрові ресурси. Практичне значення отриманих результатів виявляється у можливості їх застосування під час модернізації навчальних планів, підготовки методичних матеріалів та професійного вдосконалення викладачів.

Ключові слова: сольфеджіо, цифровізація, музична освіта, методика, онлайн-ресурси, інтерактивне навчання.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується стрімкою цифровізацією, що істотно впливає на всі сфери діяльності, зокрема музичну освіту. Традиційні методики викладання сольфеджіо, які тривалий час формувалися в контексті академічної школи, виявляються недостатньо адаптованими до нових умов навчання, де студенти дедалі частіше взаємодіють із цифровими платформами, мультимедійними ресурсами та онлайн-середовищем.

Проблема полягає у визначенні оптимальних шляхів трансформації методики викладання сольфеджіо, що поєднували б класичні педагогічні принципи та інноваційні цифрові інструменти. Важливим завданням постає розроблення навчальних стратегій, які забезпечують не лише засвоєння теоретичних знань, але й розвиток слухових навичок, музичного мислення та креативності студентів у нових цифрових умовах.

Отже, актуальність дослідження зумовлена необхідністю пошуку нових дидактичних моделей та методик, визначення нових методологічних орієнтирів для викладання сольфеджіо в умовах цифровізації, що відповідатимуть запитам сучасної музичної освіти, сприятимуть підвищенню ефективності навчального процесу та забезпечуватимуть гармонійне поєднання традиційної та

інноваційної складових частин викладання сольфеджіо. Важливо з'ясувати, як інтеграція цифрових інструментів змінює методику, які нові форми роботи зі студентами вона породжує та які компетентності формує.

Аналіз актуальних досліджень. У науковому дискурсі останніх років значну увагу приділено проблематиці цифровізації освіти та її впливу на музичну педагогіку. Дослідники наголошують на тому, що використання цифрових технологій змінює характер взаємодії між викладачем і студентом, перетворюючи викладача з носія знань на фасилітатора та координатора освітнього процесу (Карташова, Сорочан, 2021; Андрущенко, Кобаль, Демченко, Гончарук, 2023).

Питання застосування цифрових платформ, мультимедійних ресурсів та онлайн-середовищ у викладанні музичних дисциплін розглядають як українські, так і зарубіжні науковці. Зокрема, В. Дорофєєва досліджує роль музично-теоретичних дисциплін у сучасній мистецькій освіті (Дорофєєва, 2018). Авторка аналізує поєднання традиційних та інноваційних підходів у навчальному процесі, підкреслює, що інтеграція інноваційних технологій у навчальний процес сприяє розвитку творчого мислення студентів та індивідуалізації освітньої траєкторії. В роботі О. Васильєвої

і А. Пащенко особливу увагу приділено інноваційним методикам (Васильєва & Пащенко, 2023). Досліджено, що в умовах цифровізації змінюється сама методика викладання сольфеджіо: значення набувають відеоаналіз, інтерактивні вправи та дистанційні форми контролю. Окрему увагу науковці приділяють питанню формування слухових навичок за допомогою спеціалізованих програм та мобільних застосунків (Мальцева, 2022; Тормахова, 2025). Дослідники наголошують на тому, що такі інструменти підвищують ефективність самостійної роботи студентів, але водночас потребують методичного супроводу викладача.

Пандемія COVID-19 зумовила кількісно та якісно нове використання цифрового потенціалу в освітньому процесі. З'являються праці, у яких підготовка майбутніх учителів осмислюється через необхідність оволодіння цифровими навичками (Іванюк, 2021). Проте вітчизняні автори наголошують на важливості збереження традиційних методик викладання сольфеджіо та їх гармонійного поєднання з цифровими ресурсами, щоб уникнути знецінення академічних підходів та забезпечити ефективне професійне зростання викладачів закладів вищої освіти.

Таким чином, сучасні дослідження доводять думку про те, що цифровізація є не лише інструментом модернізації, але й фактором, що стимулює появу нової парадигми музичної освіти, в якій сольфеджіо набуває нових змістових та методичних акцентів.

Мета статті полягає у виявленні основних напрямів трансформації методики викладання сольфеджіо в умовах цифровізації музичної освіти, аналізі можливостей поєднання традиційних та сучасних підходів, а також визначенні їхнього впливу на професійне становлення майбутніх музикантів.

Методологія дослідження. У дослідженні застосовано системний підхід, що дав змогу розглядати викладання сольфеджіо як динамічну педагогічну систему, трансформація якої відбувається під впливом цифровізації. Використано теоретичний аналіз і синтез наукової літератури, порівняльний метод для зіставлення традиційних і цифрових підходів, контент-аналіз освітніх платформ і мобільних застосунків, педагогічне спостереження за практикою інтеграції цифрових технологій, а також опитування студентів і викладачів щодо їхньої ефективності. Застосування комплексу методів забезпечило цілісне розуміння особливостей та перспектив трансформації методики викладання сольфеджіо.

Результати та їх обговорення. У сучасному світі цифровізація стає одним з ключових чинників розвитку освітнього простору, зокрема у сфері музичного мистецтва. Згідно з Цифровою аджендою України, цифровізація є стратегічною ціллю,

досягнення якої передбачає реалізацію таких трьох завдань, що є чинниками успіху побудови цифрової системи освіти:

- стимулювання процесів проникнення технологій у програми навчання;
- поглинання цифрових технологій системою освіти та адаптація перевірених часом педагогічних методів до реалій цифрової доби з одночасним використанням традиційних і альтернативних засобів організації освітнього процесу;
- інтенсифікація практичного використання технологій в освіті (Цифрова адженда України, 2020, 2022).

Музична освіта, яка традиційно ґрунтувалася на безпосередній комунікації викладача та студента, переживає значну трансформацію. Це стосується насамперед таких базових дисциплін, як сольфеджіо, що протягом століть залишалося головним інструментом формування музичного слуху, ритмічної чутливості та гармонійного мислення.

Сольфеджіо є основою музичної грамотності й виконує функцію своєрідного «ключа» до розуміння музичного тексту, його структури та семантики. Проте традиційні методи його викладання нині вимагають перегляду, адже вони вже не завжди відповідають потребам сучасного покоління студентів, що зростає в умовах цифрової культури. Цифрові технології дедалі активніше інтегруються в музичну педагогіку: від застосування спеціалізованих програм для слухового аналізу до створення інтерактивних онлайн-платформ, мобільних застосунків і віртуальних навчальних середовищ.

Сольфеджіо традиційно посідає центральне місце в системі музичної освіти, оскільки саме воно формує у студентів базові навички слухового аналізу, музичної пам'яті, ритмічної чутливості та гармонійного мислення. Впродовж тривалого часу методика викладання цієї дисципліни базувалася на принципах, вироблених європейською академічною школою ще у XIX столітті та адаптованих до різних національних освітніх традицій.

Класична модель навчання сольфеджіо передбачала роботу у таких взаємопов'язаних напрямках:

- інтонування мелодій різної складності з використанням сольмізаційних складів;
- розвиток ритмічного відчуття через вправи на відстукування та поєднання ритмів різних метричних структур;
- вправи з інтервалами та акордами, спрямовані на розпізнавання й відтворення ладо-гармонічних зв'язків;
- диктанти як форма контролю та розвитку слуху, пам'яті та аналітичного мислення.

Основою методики виступали поступовість і системність. Від простих одно- й двоголосних завдань студент переходив до складних поліфонічних і гармонічних структур. Особлива увага

приділялася принципу послідовності: спочатку слухове сприйняття, потім – аналітичне осмислення, а лише після цього – відтворення в голосі чи на інструменті. Важливим складником традиційної методики було також використання прикладів з класичного музичного репертуару, що забезпечувало безпосередній зв'язок навчання з історико-стильовим контекстом музичного мистецтва. Таким чином, дисципліна не лише формувала технічні навички, але й виховувала музичний смак, розвивала естетичну чутливість.

Попри значну ефективність, традиційна система викладання сольфеджіо має певні обмеження. Її орієнтація на академічний канон і колективні форми роботи часто не враховує індивідуальних особливостей студентів. Крім того, акцент на репродуктивних методах іноді знижує мотивацію молоді, що прагне інтерактивності та нових форм навчання.

Таким чином, класична модель сольфеджіо є міцним фундаментом музичної освіти, але в умовах цифровізації вимагає адаптації та оновлення. Саме на цьому ґрунті виникає потреба пошуку нових підходів, що поєднують традиційні цінності з інноваційними технологічними можливостями. Цифровізація сучасної освіти відкрила нові можливості для викладання сольфеджіо, трансформуючи як зміст дисципліни, так і методи її реалізації.

Сучасні дослідники акцентують на тому, що «цифровізація освіти є сьогоденним трендом», який отримав новий імпульс через зростання цифрових перетворень, інтеграцію ІКТ у навчальний процес та орієнтацію освітньої політики України на інноваційний розвиток (Крамаренко, Фонарюк, Зацеркіна, 2022, с. 397).

Традиційна «паперова» форма навчання поступово доповнюється або навіть замінюється цифровими ресурсами, що робить процес більш гнучким, інтерактивним і наближеним до потреб сучасних студентів. Спеціалізовані застосунки (EarMaster, Auralia, Tenuto, Perfect Ear) дають змогу відпрацьовувати навички інтонування, ритмічного відчуття та слухового аналізу в інтерактивному форматі.

Використання віртуальних бібліотек і мультимедійних платформ надає студентам доступ до різностильового репертуару, розширюючи рамки навчального матеріалу. Також завдяки миттєвому зворотному зв'язку стає більш ефективною самостійна робота. Онлайн-платформи (Zoom, Google Classroom, Moodle) створюють умови для дистанційного навчання сольфеджіо, що довело свою ефективність у період пандемії COVID-19.

Віртуальні спільноти дають змогу студентам обмінюватися результатами роботи, створювати колективні музичні проєкти, що підвищує рівень міжособистісної взаємодії. Проте цифровізація має не лише переваги, але й виклики. З одного боку, вона стимулює креативність та інтерактивність, з іншого – несе ризик зниження рівня «живого»

музичного музикування, оскільки надмірна залежність від технічних засобів може обмежувати розвиток природного слуху та навичок інтонаційної імпровізації.

Отже, цифрові технології значно трансформують методику викладання сольфеджіо: вони збагачують інструментарій викладача, підвищують індивідуалізацію та мотивацію студентів, але водночас вимагають балансу між інноваціями та класичними формами музичної освіти.

Сучасний етап цифровізації музичної освіти актуалізує потребу не лише в адаптації традиційних методик, але й у розробленні якісно нових підходів до викладання сольфеджіо. Інноваційність полягає в інтеграції новітніх технологій, міждисциплінарних стратегій та креативних форматів роботи, що розширюють семантичні горизонти дисципліни. Сучасна цифровізація музичної освіти істотно змінила методику викладання сольфеджіо, відкривши нові можливості для інтерактивного навчання. Одним з ключових інструментів є цифрові нотні редактори (Finale, Sibelius, MuseScore, Dorico тощо), які дають змогу студентам не лише фіксувати нотний текст, але й одразу отримувати його звукове відтворення. Така інтеграція слухового й зорового аналізу сприяє розвитку інтонаційного мислення, точнішому сприйняттю інтервалів, гармонічних співзвуч та ритмічних структур.

Окрему групу становлять програми для слухового аналізу (EarMaster, Auralia, Tenuto, Complete Music Reading Trainer), які забезпечують систематичні тренування в розпізнаванні інтервалів, акордів, ладових структур, ритмічних формул. Їхня перевага полягає в можливості індивідуального підбору завдань залежно від рівня підготовки студента та фіксації результатів для подальшого аналізу динаміки навчання.

Особливе значення має поєднання нотних редакторів та слухових програм у єдиному освітньому процесі. Так, студент може самостійно створити нотний приклад у редакторі, а потім перевірити його інтонаційне сприйняття за допомогою слухових тренажерів. Це дає змогу не лише закріпити теоретичні знання, але й сформувати практичні навички слухового контролю та інтерпретації. У результаті цифрові інструменти виступають додатковими факторами підвищення мотивації та ефективності навчання, оскільки активізують пізнавальну діяльність, стимулюють самостійну роботу та забезпечують інтерактивність освітнього середовища.

У сучасних умовах цифровізації музичної освіти використання аудіо- та відеоаналізу стає важливим компонентом методики викладання сольфеджіо. В. Должикова стверджує, що пріоритетними напрямками сучасної державної політики розвитку вищої музично-педагогічної освіти стає трансформація від традиційного інформативного викладання до

інтерактивних форм музичної освіти, які спираються на дослідницькі методи, проблемний аналіз, мультимедійні ресурси та інноваційні моделі розвитку мислення (Должикова, 2024, с. 9). Традиційні форми роботи зі слуховим матеріалом (диктанти, інтервальні та ритмічні вправи, спів нотного тексту) доповнюються інноваційними інструментами, що дають змогу студентам глибше занурюватися в музичний твір, розвивати комплексне сприйняття музики та формувати аналітичні компетентності.

По-перше, аудіоаналіз сприяє розвитку навичок критичного слухання: студенти вчаться виділяти фактурні пласти, визначати гармонічні послідовності, виявляти особливості інтонаційної будови мелодії та ритмічної організації. При цьому використання цифрових плеєрів і спеціалізованих програм (з можливістю сповільнення темпу чи виділення окремих голосів) робить навчальний процес більш доступним та індивідуалізованим.

По-друге, відеоаналіз відкриває нові горизонти для розуміння музичного матеріалу. Відеозаписи концертних виступів, оркестрових репетицій чи майстер-класів дають змогу студентам спостерігати не лише за звучанням, але й за виконавськими жестами, артикуляцією, динамікою, сценічною комунікацією. Це формує у здобувачів цілісне уявлення про музичний твір, його інтерпретацію та художньо-образний зміст.

Використання аудіо- та відеоаналізу у сольфеджіо сприяє також інтеграції теоретичних і практичних знань. Завдяки цифровим ресурсам студент може зіставляти нотний текст із реальним виконанням, виявляти відмінності між авторською партитурою та інтерпретацією виконавця. Це не лише розвиває аналітичне мислення, але й виховує здатність до самостійної творчої рефлексії.

Таким чином, аудіо- та відеоаналіз виступають важливими інструментами трансформації методики викладання сольфеджіо. Вони забезпечують багатоканальне сприйняття музики, формують у студентів нові компетентності – від аналітичної уважності до креативної інтерпретації – і сприяють переходу від репродуктивного до дослідницького типу навчання.

Цифровізація освіти радикально трансформує професійну роль викладача музичних дисциплін, зокрема сольфеджіо. Традиційна модель, де педагог виступав як єдине джерело знань, поступово змінюється на модель модератора навчального процесу, що спрямовує студентів на самостійний пошук, аналіз і творче осмислення музичного матеріалу. Дослідження показують, що інтеграція цифрових технологій у музичну педагогіку створює нову парадигму взаємодії між викладачем і студентом. У ній викладач виконує функції навігатора в інформаційному просторі, координатора групової роботи та фасилітатора критичного мислення студентів (Johnson, 2017).

Особливого значення набуває педагогічна присутність (teaching presence), яка у цифровому середовищі виявляється не лише у прямій трансляції знань, але й у створенні умов для активної взаємодії студентів. Такий підхід забезпечує баланс між когнітивною присутністю (засвоєнням знань) та соціальною присутністю (взаємодією у спільноті), що сприяє формуванню колективного музичного мислення (Johnson, 2017).

Важливим фактором є зміна ролі викладача, що проявляється у кількох ключових вимірах:

- від інформаційного монополіста до куратора ресурсів: викладач навчає студентів критично оцінювати цифровий контент, відбирати якісні матеріали й інтегрувати їх у навчальний процес;
- від контролера до фасилітатора: контроль поступається наставництву, підтримці та створенню індивідуальних освітніх траєкторій;
- від статичної методики до динамічної інтеграції: поєднання традиційних методів сольфеджіо з цифровими інструментами (онлайн-платформи, програми для аналізу звуку, відеосервіси).

Таким чином, викладач у цифрову епоху стає не лише носієм знань, але й організатором творчого освітнього середовища, у якому студенти здобувають навички самостійного навчання, аналітичного мислення й креативності.

Поєднання сольфеджіо з елементами психології музичного сприйняття, нейропедагогіки чи когнітивної лінгвістики сприяє розширенню функціонального поля дисципліни. Використання інтерактивних проєктів (створення мультимедійних композицій, інтеграція з танцем, театром, візуальними мистецтвами) дає змогу сприймати сольфеджіо як живу творчу практику. Можна стверджувати, що інноваційні підходи до викладання сольфеджіо демонструють перспективність поєднання класичної музично-теоретичної підготовки з цифровими та міждисциплінарними технологіями. Саме у цьому балансі між традицією та інновацією криється майбутнє музичної освіти, яке забезпечить розвиток гнучких, креативних і висококваліфікованих фахівців.

У сучасній музичній освіті дедалі більшій актуальності набуває гібридна модель навчання, яка поєднує традиційні методи викладання сольфеджіо з цифровими технологіями. Такий підхід дає змогу зберегти академічні надбання класичної музично-педагогічної школи, водночас використовуючи інноваційні ресурси для підвищення ефективності та мотивації студентів.

Дослідження у сфері музичної педагогіки свідчать про те, що інтеграція офлайн- і онлайн-навчання забезпечує кращу персоналізацію освітнього процесу. Наприклад, упровадження гібридної моделі у викладанні фортепіано з використанням систем персоналізованого добору матеріалу дало змогу підвищити рівень зацікавленості студентів та

якість засвоєння знань на 15–25% (Zhang, 2024). Подібні результати підтверджують, що ефективність сольфеджіо значно зростає під час застосування індивідуально адаптованих цифрових ресурсів.

Гібридні моделі особливо успішно реалізуються у форматі поєднання МООС та перевернутого класу, що забезпечує баланс між самостійною підготовкою й активною аудиторною роботою. Такий підхід, апробований у викладанні музичних дисциплін, сприяв підвищенню рівня музичної грамотності та активності студентів, а також зменшенню розриву між теорією і практикою (Zhu, J., Zhao, H., Xu, H., & Fu, X., 2024).

Отже, гібридна модель навчання у сольфеджіо забезпечує:

- інтеграцію класичних методик (диктанти, спів нотного тексту, ритмічні вправи) з цифровими практиками (онлайн-платформи, інтерактивні редактори, відеоаналіз);
- підвищення мотивації студентів завдяки різноманітності форматів роботи;
- персоналізацію навчання через індивідуально адаптовані цифрові ресурси;
- розвиток креативності й самостійності, що відповідає сучасним вимогам музичної освіти.

Таким чином, гібридна модель виступає одним з найперспективніших напрямів трансформації методики викладання сольфеджіо, оскільки вона поєднує педагогічний досвід минулого з інноваційними можливостями майбутнього.

Окреме питання становить формування нових компетентностей студентів у процесі цифрового сольфеджіо. Цифровізація музичної освіти суттєво трансформує процес викладання сольфеджіо, висуваючи нові вимоги до компетентностей студентів. Традиційні навички – інтонаційна точність, розвиток слуху, ритмічна організація – доповнюються вміннями, що відповідають умовам цифрової культури, як-от креативність, самостійність та аналітичність.

По-перше, креативність у цифровому сольфеджіо розвивається завдяки інтеграції музично-технологічних інструментів, які дають змогу студентам не лише відтворювати, але й створювати новий музичний контент. Використання онлайн-DAW, мобільних застосунків і цифрових редакторів стимулює експериментування з гармонією, ритмом і фактурою, що формує творче мислення та інноваційний підхід до інтерпретації музичного матеріалу.

По-друге, самостійність у навчанні підсилюється через можливості індивідуальної роботи з інтерактивними платформами. Гнучке використання цифрових інструментів у вищій музичній освіті сприяє розвитку автономного навчання та відповідальності за власний результат. Дослідження доводять, що гнучке використання цифрових інструментів

у вищій музичній освіті сприяє розвитку автономного навчання та відповідальності за власний результат (Huang, 2024).

По-третє, аналітичність формується завдяки аудіо- та відеоаналізу, інтегрованому у цифрове навчання. Це розвиває здатність зіставляти нотний текст із реальним звучанням, порівнювати інтерпретації, критично оцінювати виконавські стратегії. Як показують сучасні педагогічні практики, цифрові ресурси значно розширюють можливості для аналізу та рефлексії, виходячи за межі репродуктивного засвоєння.

Отже, процес цифрового сольфеджіо формує нову парадигму компетентностей студента: від репродуктивного виконання до творчого проектування, від навчальної залежності до самостійності, від поверхневого відтворення до глибокого аналітичного осмислення. Це забезпечує адаптивність майбутніх музикантів до викликів глобалізованого культурного середовища.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Аналіз сучасних досліджень щодо трансформації методики викладання сольфеджіо в умовах цифровізації музичної освіти дає змогу дійти низки важливих висновків.

По-перше, цифровізація виступає ключовим чинником модернізації викладання сольфеджіо. Використання мобільних застосунків, інтерактивних платформ та онлайн-ресурсів створює нові можливості для формування слухових, ритмічних і гармонічних навичок студентів. Цифрові технології сприяють індивідуалізації навчального процесу та підвищенню мотивації студентів.

По-друге, дослідження підкреслюють важливість збереження традиційних методик викладання. Класичні підходи забезпечують академічну глибину музичного сприйняття, а інтеграція цифрових інструментів дає змогу модернізувати навчальний процес без втрати базових компетенцій. Таким чином, поєднання традиційного та цифрового підходів створює оптимальні умови для всебічного розвитку музичних здібностей студентів.

По-третє, цифровізація вимагає підвищення компетентності викладачів. Сучасний педагог повинен володіти цифровою грамотністю, навичками роботи з інтерактивними платформами, здатністю проводити відеоаналіз виконання та організовувати дистанційне навчання. Формування таких компетенцій є важливою умовою ефективної реалізації цифрових методик у викладанні сольфеджіо.

Нарешті, інтегрований підхід до викладання дає можливість досягти кращих результатів у засвоєнні матеріалу, підвищити самостійність студентів та створити умови для персоналізації навчання. Цифрові ресурси відкривають нові можливості для змішаного та дистанційного навчання, що особливо актуально в умовах сучасних освітніх викликів.

Подальші дослідження можуть зосереджуватися на аналізі практичного досвіду викладачів щодо інтеграції цифрових технологій з класичними методиками, а також визначенні ефективних стратегій їх поєднання.

Таким чином, перспективи розвитку методики викладання сольфеджіо в умовах цифровізації музичної освіти полягають у гармонійному поєднанні традиційних і цифрових підходів, підвищенні кваліфікації педагогів і створенні умов для ефективного та персоналізованого навчання студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрущенко, Н., Кобаль, В., Демченко, Ю., Гончарук, В. (2023) Цифровізація освіти як спосіб професійного становлення майбутніх науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти. *Академічні візії*, (16). URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/148>.

2. Васильєва, О., Пашченко А. (2023) Альтернативні методики розвитку відчуття ритму у естрадних співаків. *Час мистецької освіти «Мистецька освіта: наукові дискусії»*: зб. статей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. 24 березня 2023 р. / А. Соколов (ред.). Харків: ХНПУ імені Г. Сковороди, 20–26.

3. Должикова, В. (2024) Гуманізація як стратегічний напрямок у професійній підготовці педагогів-музикантів на сучасному етапі. *Новітні методики та гуманістичний підхід в сучасній музичній освіті*: зб. матеріалів Всеукраїнської наук.-метод. конференції, 17–18 лютого 2023 р. Дніпровська академія музики.

4. Дорофєєва, В. (2018) Музично-теоретичні дисципліни у сучасній мистецькій парадигмі: традиції та новації. *Молодий вчений*, 2 (54), 505–508.

5. Іванюк, І. (2021) Виклики дистанційного навчання в Україні в умовах карантину Covid-19. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*, 3 (2), 1–4. <https://doi.org/10.37472/2707-305X-2021-3-2-10-1>.

6. Карташова, Л., Сорочан, Т. (2021) Цифрове навчальне середовище наступного покоління: як буде виглядати екосистема навчання після ери LMS. *Інформаційні технології в професійній діяльності*: зб. матеріалів XIV Всеукр. наук.-практ. конф. Рівне: РВВ РДГУ, 19–22.

7. Крамаренко, І., Фонарюк, О., Зацеркіна, М. (2022) Цифровізація освіти: нові виклики та перспективи розвитку. *Перспективи та інновації науки*, 2 (7), 392–404.

8. Мальцева, О. (2022) Підготовка професійного естрадно-джазового вокаліста в закладі вищої освіти. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, (4), 113–117.

9. Тормахова, В. (2023) Розвиток творчих навичок на уроках джазового сольфеджіо. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 61 (3), 64–68.

10. Тормахова, В. (2025) Інноваційні підходи у викладанні сольфеджіо для джазових та естрадних музикантів. *Слобожанські мистецькі студії*, 1 (07).

11. Цифрова адженда України – 2020. URL: <https://ucc.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>.

12. Huang, Y. (2024) Application of intelligent music software in college music teaching and learning. *Educa-*

tion Journal. URL: <https://scispace.com/papers/application-of-intelligent-music-software-in-college-music-y6d-nv6u7sp>.

13. Zhang, T. (2024) The establishment and practice of a blended teaching model for piano music education. *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*. URL: <https://scispace.com/papers/the-establishment-and-practice-of-a-blended-teaching-model-3yxdlqys6c>.

14. Zhu, J., Zhao, H., Xu, H., & Fu, X. (2024) Research on the hybrid teaching mode combining MOOC and flipped classroom in piano courses in university. *Journal of Contemporary Educational Research*. URL: <https://scispace.com/papers/research-on-the-hybrid-teaching-mode-combining-mooc-and-6uinbxwoex75>.

15. Johnson, C. (2017) Teaching music online: Changing pedagogical approach when moving to the online environment. *London Review of Education*. URL: <https://scispace.com/papers/teaching-music-online-changing-pedagogical-approach-when-2539pphnfp>.

REFERENCES

1. Andrushchenko, N., Kobal, V., Demchenko, Yu., Honcharuk, V. (2023) Tsyfrovizatsiya osvity yak sposib profesiynoho stanovlennya maybutnikh naukovo-pedahohichnykh pratsivnykiv zakladiv vyshchoho osvity. *Akademichni viziyyi*, (16). <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/148>.

2. Vasylyeva O., Pashchenko A. (2023) Alternatyvni metodyky rozvytku vidchuttya rytmu u estradnykh spivakiv. *Chas mystets'koyi osvity "Mystets'ka osvita: naukovy diskusiyi"*: zb. ctatey XII Vseukrayins'koyi nauk.-prakt. konf. 24 bereznnya 2023 r.). A. Sokolov (red.), Kharkiv: KHNPU imeni H. Skovorody, 20–26.

3. Dolzhykova, V. (2024) Humanizatsiya yak stratehichnyy napryam u profesiyniy pidhotovtsi pedahohiv-muzykantiv na suchasnomu etapi. *Novi metodyky ta humanistychnyy pidkhid u suchasniy muzychniy osviti*: zb. materialiv Vseukrayins'koyi nauk.-metod. konferentsiyi, 17–18 lyutoho 2023 r. Dniprovsk'ka akademiya muzyky.

4. Dorofeyeva, V. (2018) Muzychno-teoretychni dystsyplini u suchasniy mystets'kiy paradyhmi: tradytsiyi ta novatsiyi. *Molodyy vchen'*, 2 (54), 505–508.

5. Ivanyuk, I. (2021) Vykyky dystantsiynoho navchannya v Ukraini v umovakh karantynu Covid-19. *Visnyk Natsional'noyi akademiyi pedahohichnykh nauk Ukrayiny*, 3 (2), 1–4. <https://doi.org/10.37472/2707-305X-2021-3-2-10-1>.

6. Kartashova, L., Sorochan, T. (2021) Tsyfrova navchalna sreda nastupnoho pokolinnya: yak bude vyhlyadaty ekosystema navchannya pislya ery LMS. *Informatsiyi tekhnolohiyi u profesiyniy diyal'nosti*: zb. materialiv XIV Vseukr. nauk.-prakt. konf. Rivne: RVV RDHU, 19–22.

7. Kontseptualni zasidky (versiya 1.0). (2016) *Per-shocherhovi sfery, initsiatyvy, proekty "tsyfrovizatsiyi" Ukrayiny do 2020 roku (proekt)*. <https://ucc.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>.

8. Kramarenko, I., Fonaryuk, O., Zatserkina, M. (2022) Tsyfrovizatsiya osvity – novi vykyky ta perspektivy rozvytku. *Perspektivy ta innovatsiyi nauky*, 2 (7), 392–404.

9. Maltseva, O. (2022) Pidhotovka profesiynoho estradno-dzhazovoho vokalista v zakladi vyshchoyi osv-

ity. *Visnyk Natsional'noyi akademiyi kerivnykh kadrov kul'tury i mystetstv*, (4), 113–117.

10. Tormakhova, V. (2023) Rozvytok tvorchykh navychok na urokakh dzhazovoho sol'fedzhio. *Aktualni pytannya humanitarnykh nauk*, 61 (3), 64–68.

11. Tormakhova, V. (2025) Innovatsiyni pidkhody u vykladanni sol'fedzhio dlya dzhazovykh ta estradnykh muzykantiv. *Slobozhanski mystetski studiyi*, 1 (07).

12. Cyfrova adzhenda Ukraïny – 2020 [Digital Agenda of Ukraine – 2020]. Retrieved from: <https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf> (accessed 31 January 2022) [in Ukrainian].

13. Huang, Y. (2024) Application of intelligent music software in college music teaching and learning. *Education Journal*. Retrieved from <https://scispace.com/papers/application-of-intelligent-music-software-in-college-music-y6dnv6u7sp>.

14. Zhang, T. (2024) The establishment and practice of a blended teaching model for piano music education. *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*. Retrieved from <https://scispace.com/papers/the-establishment-and-practice-of-a-blended-teaching-model-3yxdlqys6c>.

15. Zhu, J., Zhao, H., Xu, H., & Fu, X. (2024) Research on the hybrid teaching mode combining MOOC and flipped classroom in piano courses in university. *Journal of Contemporary Educational Research*. Retrieved from <https://scispace.com/papers/research-on-the-hybrid-teaching-mode-combining-mooc-and-6uinbxwoex75>.

16. Johnson, C. (2017) Teaching music online: Changing pedagogical approach when moving to the online environment. *London Review of Education*. Retrieved from <https://scispace.com/papers/teaching-music-online-changing-pedagogical-approach-when-2539pphnfp>.

Transformation of solfeggio teaching methods in the conditions of digitalization of music education

Marina Volodymyrivna Rusiyaieva
Candidate of Art History,
Associate Professor at the Department
of Theoretical, Musical-Instrumental
and Vocal Training
The state institution «South Ukrainian
National Pedagogical University named
after K.D. Ushynsky»
ORCID: 0000-0003-2774-1696

The ongoing digitalization of education necessitates the renewal of traditional approaches to music pedagogy, particularly in solfeggio teaching. The purpose of the study is to analyze the transformation of solfeggio teaching methodology under the conditions of digital change and to identify ways of harmoniously combining innovative and classical approaches in music education.

The research methodology is based on systemic and interdisciplinary approaches and includes a range of methods: analysis and synthesis of scientific literature on music pedagogy and educational digitalization; comparison of traditional and modern teaching practices; content analysis of educational platforms and mobile applications; pedagogical observation, as well as surveys of students and teachers in music institutions.

The results demonstrate that digital technologies significantly expand the possibilities of teaching solfeggio. The use of interactive platforms, specialized software, mobile applications, and video analysis tools contributes to the development of auditory skills, rhythmic awareness, analytical thinking, and student motivation. Digital resources create opportunities for individualized learning, distance and blended education, and interactive learning environments. At the same time, the study confirms that the complete rejection of classical methods is impractical, as traditional solfeggio practices provide a solid foundation for music training and the development of deep musical thinking.

The scientific novelty of the study lies in identifying integrative models of solfeggio teaching that combine traditional academic practices with digital resources. The practical significance is reflected in the possibility of applying the results to the modernization of curricula, the development of teaching materials, and the professional advancement of educators.

Keywords: solfeggio, digitalization, music education, auditory skills, teaching methodology, mobile applications, educational platforms..